

זוהר דף פרשת (קפג):

ומשם בארה הוא הבאר - מה נשתנה כאן בארה ואח"כ באר

ומשם בארה הוא הבאר. אמר רבי חייא מה נשתנה כאן בארה ואח"כ באר, אלא בארה נקרא לאחר שנאספים המים לתוך הים ויורדים למטה^[כג] באר נקרא בשעה שמדת יצחק ממלא לה, היא הבאר, הוא כתוב, וזה הסוד כמו שכתוב (במדבר י"ח) ועבד הלוי הוא, רבי אבא אמר בכל מקום ש כתוב הוא ונקרא היא, ירמו על בחינת זכר ונקבה ביחד עם כולל העליון, ה נקבה, ו זכר, א כולל הכל, שהרי א בשלמות שורה, זכאים הם ישראל אף על פי שהם למטה נאחזים הם בכלל העליון מהכל, ולפיכך כתוב הו"א עשנו ולא אנחנו, באל"ף כתוב, [לאל"ף אנחנו], הו"א רמו על הכלל של ו"ה עם האל"ף הכולל הכל.. ר' שמעון אמר הוא הבאר כתוב, והקרי היא, ומדוע תחלה בארה ואח"כ באר, אלא בארה בתחלה ירמו על בחי' נקבה בלבד, ואחר שאמר הוא, הכולל בחי' זכר ונקבה, נקרא באר^[כד] ובמקום שנמצא בחי' זכר, אפילו ענין נקבה שאצלו נקרא בשם זכר לכולם, אשר אמר ה' לשמה אסוף את העם, משום שבאר הזאת לא נסתלקה מהם, ואם תאמר איך יכלו לשאב ממנה כולם, אלא שנתפשטה לשלשה עשר נחלים, והמעין נתמלא ויצא לכל הצדדים, וכך עשו ישראל בשעה שנצרכו לבקש ממנה מים, נאספו ועמדו אצלה ואמרו שירה, ומה אמרו, עלי באר, העלי מימך להוציא מים לכלם ונשתה מימך, וכך אמרו שבחה לבאר הזאת, באר חפרוה שרים וגו', דבר אמת היו אומרים וכך הוא באמת, מכאן למדנו כל מי שמבקש לעורר ענינים שלמעלה, בין במעשה בין בדיבור, אם מעשה ההוא או דבור ההוא לא נעשה כראוי, אין נתעורר כלום, כל באי עולם הולכים לבית הכנסת לעורר ענין שלמעלה, אבל מעט הם אלה הידועים לעורר, והקב"ה קרוב לכל היודעים לקרוא לו ולעורר ענין למעלה כראוי,

זיו הזוהר

בחינת' יצחק ממלא לה בכחות של הגבורה, ור' רובי אבא מפרש תיבת הוא, שהקרי והכתוב מרמזים על ב' הבחינות של ז"נ ואת אל"ף רמו על כח יותר עליון הכולל והמחבר אותם להזדווג כדי להשפיע להנבראים שפע הנצרכת. **כד.** ר"ש מפרש בדרך אחר שבאר הוא יותר טוב מן בארה, כי בארה מורה על בחי' נוקבא בלחוד בלי הזדווגות, והוא הבאר מורה על הזדווגות של בחי' ז"נ, כמו שמורה תיבת הוא לפי דברי ר' אבא, אלא שלפיכך נקרא באר משום שע"י הזדווגות של ב' הבחינות

כג. דברי זוהר כאן מיוסדים על ביאור התרגומים שאין בארה כמו לבאר, שהרי תרגומו ומתמן אתי תיבת להון בירא, משמע מזה שהכתוב קורא לה לפעמים בלשון נקבה ולפעמים בלשון זכר, וכן תיבת הוא, לפי הכתוב היא לשון זכר ולפי הקרי היא לשון נקבה, לכן פירש ר' חייא שהלשון בארה בלשון נקבה מורה על שעה שהשפע שלמעלה נאספה לתוך הים העליון והיא גם משפעת למטה להקשות לישראל כאם המנקת לבנת, ונקרא באר בלשון זכר על שם השעה שמדת הגבורה שהיא

אבל אם אין יודעים לקרוא לו אין הוא קרוב, שכתבו קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת, מהו באמת, שיודעים לעורר דבר אמת כראוי, וכן בכל, אף כאן היו אומרים ישראל אלה הדיבורים, דברי אמת, כדי לעורר באר הזאת שתשקה להם לישראל, וטרם שאמרו כך לא נתעורר.

 זוהר פרשת חוקת (דף קפד).

אשרי חלקם שהקב"ה קרוב אצלם ומוכן לנגדם בשעה שקוראים אליו הוא מכין להם בקשתם

אשרי לצדיקים האלה שיודעים לקרוא לרבונם כראוי, אמר רבי שמעון כאן אני רוצה לגלות דבר, בוא וראה כל מי שיודע לסדר העבודה כראוי, ולסדר דברי התפלה כראוי, הרי זה ודאי מעורר להקב"ה להמשיך ענינים עליונים להטיב, ואם לא, אין מטיבים עבורם, א"כ הלא כולם יודעים לסדר עבודה, ולסדר דברי התפלה, ומה החשיבות של הצדיקים היודעים שורש התפלה והעבודה, ויודעים לכוון הלב והמחשבה יותר מאחרים שאין יודעים כל כך, אלא אלו שאין יודעים שורש העבודה כל כך, אלא שיודעים לסדר בלבד ואל יותר, ממשיכים עליהם השפעה מתחת כתפיו של הקב"ה, שאין כח בתפלתם לפרוץ בהאזיר שנקרא השגחה^[כה] ואלה היודעים לכוון לבם ומחשבתם ממשיכים ברכות ממקום המחשבה, ונשפעים בכל גזע ושורש בדרך ישר כראוי, עד שמתברכים עליונים ותחתונים, ושם הקדוש העליון מתברך על ידם, אשרי חלקם שהקב"ה קרוב אצלם ומוכן לנגדם, בשעה שקוראים אליו הוא מכין להם בקשתם, בשעה שהם בצער הוא אצלם, הוא מכבדם בעולם הזה ובעולם הבא, זהו שכתוב כי בי חשק ואפלטוהו אשגבהו כי ידע שמי.

 זוהר פרשת וילך (רפו).

שירה יש לה כח למשוך ברכות מלמעלה למטה עד שימצאו ברכות בכל העולמות אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה. למדנו ששירה יש לה כח למשוך ברכות מלמעלה למטה, עד שימצאו ברכות בכל העולמות, אמר רבי אלעזר עתידין ישראל לומר שירה מלמטה למעלה ומלמעלה למטה, ולקשר קשר היחוד של השכינה, שכתוב אז ישיר ישראל את השירה הזאת, אז שר לא נאמר, אלא אז ישיר, וכן כל השירות כדמיון זה, את השירה הזאת, מלמטה למעלה, עלי באר ענו לה, עלי באר, כלומר עלי למקומך להתייחד עם המשפיע שלך, זהו מלמטה למעלה, ואח"כ מלמעלה למטה, באר חפרוה שרים, שהולידו אותה כחות האלהות שנקראים אב ואם^[כז] כרוה נדיבי העם, אלו

-----**זיו הזוהר**-----

מן הראש, ובתר כתפוי דקב"ה היינו ז' ספירות התחתונות שהן בבחי' גופא דמלכא, והדברים עמוקים. **כו.** אבא ואמא היינו העולמות של חכמה ובינה שהם תמיד בהזדווגות לצורך קיום העולמות.

נקראת גם המלה של שם נקבה בלשון זכר, וכן הוא הכלל בדקדוק לשון הקודש, ובזה מתורץ ב' הקושיות. **כה.** היינו ג' ספירות העליונות שהן בבחינת רישא דמלכא הנקראות חב"ד, השגחה היא

האבות שנקראים נדיבי עמים^[כז] תקנו אותה שיזדווג עמה המלך בברכות, ובמה הוא הזדווגות, במחוקק, זה היסוד, במשענותם, זה נצ"ח והו"ד^[כח] זהו מלמעלה למטה, וממדבר מתנה ומתנה נחליאל ומנחליאל במות, כל זה מרמז על קשר שלם^[כט] קשר עולמות העליונים עם השכינה, וזה קשר הקיום שהכל תלוי בו, (דף קנ). וע"ז אמרנו כאשר באר הזאת נוסעת בחבורת האבות נוסעת, ונקראת באר ונקראת ים, נקראת באר, בשעה שיצחק יוצא מזוין מצד הבינה, ובא להשפיע להבאר וממלא לה, אז נקראת בצד של יצחק, באר של מרים, וזה נתבאר, ים נקראת, כאשר תאיר מאור העליון של עולם החכמה, אז נקראת ים, שנחלי השפע הולכים לתוכה, כמו שכתוב (קהלת א') כל הנחלים הולכים אל הים והים איננו מלא, ומיום שגלתה כנסת ישראל בגלות כתוב (איוב י"ד) אזלו מים מני ים זו כנסת ישראל, ונהר יחרב ויבש, זה יסוד צדי"ק, וע"ז כתוב (ישעי" נ"ז) הצדיק אבד וגו', שהוא היה נהר העליון והיקר שנכנס בתוכה, והוא המאסף כל אותן נהרות ונחלים הנמשכים מהמשך נהר הקדוש ההוא, שאין מימיו נפסקים לעולם ונמשך ויוצא מעדן העליון, והוא נכנס בתוכה וממלא אגמיה בשפע ההיא, ומשם נוחלים כל העולמות ברכות בכל, בוא וראה כשנתברכת כנסת ישראל נתברכים כל העולמות, וישראל למטה יונקים ומתברכים בעבורה, שהיא תגין על ישראל כמו שידוע.

זיו הזוהר

שנקרא בינה, ונשמתו היא האות ה' הראשונה מן השם הוי"ה ב"ה, ונקרא נחליאל על שם הצירוף נחל"י א"ל, כי זה העולם נקרא רחובות הנהר ונרמז בהפסוק ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן כידוע, והשם אל מורה על חסד כדכתיב וחסד אל כל היום, כי כל הנחלים הבאים אל הים הזה אף אם הם מרורים ומלוחים נמתקים שם לחסדים, במו"ת, היינו עולם האצילות שנקרא חכמה, ונשמתו היא האות י מן השם הוי"ה ב"ה, ונקרא במות, כי הוא מקום היותר גבוה ועליון מה שנוכל להשיג בכח המחשבה שלנו, וזה העולם נקרא ג"כ בשביל זה עומק רום בספר היצירה, וגם נקרא במתי ארץ, ועליו נאמר והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך, והמבין י בין.

כז. האבות ירמזו על ג' ספירות הראשונות מן הז' ספירות שהן אחר חכמה ובינה ונקראות גדולה גבורה תפארת. כח. נצח והוד נקראים תרין סמכי קשוט, וזהו במשענותם. כט. קשורא שלימא כוונתו על התקשרות כל הדי' עולמות אצילות בריאה יצירה עשיה, ואלו הדי' עולמות נרמזים בדי' שמות האלה מדבר מתנה נחליאל במות מלמטה למעלה, מדב"ר, היינו עולם העשיה, ונשמתו היא האות ה' מן השם הוי"ה ב"ה, ונקרא מדבר כי הוא כמדבר נגד עולמות העליונים, וגם נקרא מדבר על שם כח הדבור, מתנה, היינו עולם היצירה, ונשמתו היא האותו מן השם הוי"ה ב"ה, ונקרא מתנה על שם הצירוף מתן ה, כי מן זה העולם ניתן השפע לאות ה' האחרונה, נחליאל, היינו עולם הבריאה

מתוך מכתב 'קריאה של חבה'

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עליו, לקרא לפחות דף אחד של הזוהר הקדוש בכל יום, כל אחד כפי הבנתו, שאפילו הגירסה לבד מסוגלת הרבה לטהרת הנפש, וקירוב הגאולה כידוע, (ויודפס בחוברות מיוחדות, באותיות מאירות עינים, ומלווה בפירוש קל וקצר, ומחולק לפי שיעור של כל יום ויום), ובזכות הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מהגלות הרע והמר הזה, בחסד וברחמים רבים, כמאמר התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחא, בגין חיבורא דא יפקון מגלותא. ושומע תפלות ישמע תפלתינו, ויקבל שועתינו, ותבא לפנינו נאקתינו, וחישי לגאלינו, גאולת עולם בשובה ונחת בב"א.

המצפים לישועת ה' ברחמים.

ב"בן יעקב יעקב מאזלי
בנינו שמואלי

ראש ישיבת המקובלים נהר שלום
בעה"ק ירושלים ת"ו

ציון בארון

חבר בית הדין הגדול לערעורים
בעה"ק ירושלים ת"ו

שלמה משה עמאר

ראשון לציון הרב הראשי לישראל
ונשיא בית הדין הרבני הגדול

הרב עובדיה יוסף

מ"ן מאור ישראל מופת חדרו הראשון
ראש ממשלת החזרה, מנהיג דורות
נשיא מועצת חכמי התורה

א"כ מלך
אליעזר ברננד
ראש ישיבת טובו בנים
בעה"ק ירושלים ת"ו

ז"ל ב"ר
משה צדקה
ראש ישיבת בורית יוסף
בעה"ק ירושלים ת"ו

